

6.Kbf.33/2018/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. szeptember 07. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. április 12. napján kihirdetett Kb.I.50/2017/7. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. április 12. napján kihirdetett Kb.I.50/2017/7. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 220 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 220.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartott fenn a nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A védő utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, **tanú1** és **tanú2** tanúk nyomozati vallomásaival, akik azt állították, hogy egyáltalán nem észlelték, hogy a vádlott aludt volna és más körülmény tekintetében sem támasztották alá **tanú3** tanú terhelő vallomását. Erre figyelemmel indítványozta a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja és a (2) bekezdése alapján eltérő tényállás megállapítását és a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését másodlagosan fenntartotta arra hivatkozással, hogy a vádlott alvása minimális időtartamú volt, érkező vonat hiányában konkrét szolgálati feladata sem volt és a parancsnoki jellemzése pozitív.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.347/2018/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállás személyi részét az iratok alapján egészítse ki a vádlott jövedelmére és vagyonára vonatkozó adatokkal, majd a határozatot hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését fenntartotta. A fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontját összefoglalva elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta.

A bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a nyomozás során gyanúsítottként tett vallomásaiban, valamint a tárgyaláson egyaránt tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint nem aludt, csupán egy pillanatra becsukta a szemét. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást a vádlott tagadásával és védekezésével szemben az ellenőrzést végrehajtó **tanú3** észlelő tanú vallomására, és az ismertetéssel a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal közepétől a 3. oldal utolsó bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Ítélete 2. oldalán tehát terhelő történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú katonai tanács egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tényállásra vonatkozóan a részbeni megalapozatlanságra, hiányos tényállásra tett észrevételével. Ezért az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a tényállás személyi részét annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott havi nettó jövedelme 170.000 forint, a személygépkocsi értéke 700.000 forint”.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A fellebbezés a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközik, a Be. 594. § (1) bekezdése alapján nem nyílt meg a lehetőség a bizonyítás felvételére és az iratok alapján sem lehetett más tényállást megállapítani, ezért a fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás már megalapozott, mindenben mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban

kötelességszegés vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében kifejtett jogi indokait. A vádlott azzal a magatartásával, hogy szolgálatban elaludt, megvalósította a terhére rótt szolgálati bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege igen méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Figyelemmel azonban arra, hogy a vádlott már harmadik alkalommal áll katonai tanács előtt, a másodfokú bíróság enyhébb joghátrány alkalmazására nem látott törvényi lehetőséget. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy ügyészi fellebbezés hiányában nem lehetett katonai büntetést vagy katonai mellékbüntetést a vádlottal szemben kiszabni.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 606. § (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. szeptember 07.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2018. szeptember 07.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke